

Осн. тв.: 露国文豪ゴゴリの傑作レウイゾルを読む [Читаючи «Ревізор», шедевр великого рос. письменника Гоголя] // 江湖文学。 - 1896. - № 11; 露国文学と農民 [Рос. літ-ра і селянство] // 帝国文学。 - 1897. - №№ 11, 12; Первоначальная книга для чтения по русскому языку : в 2 т. - 東京, 1899-1902; 露語読本解釈 [Книжка для читання рос. мовою з роз'ясненнями]. - 東京, 1900. - 卷1. - 117 p.; 七公書註解。 ア・イワノフ 著; 西海枝静 訳 [Іванов А. Тлумачення семи соборних послань / пер. Сайкайсі Сідзука]. - 東京, 1915. - 198 p.; 露国正教会の組織並に其伝道 [Структура РПЦ та її місіонерська діяльність] // ニコライ大主教宣教五十年記念集. 1861-1911. - 東京, 1911. - P. 88-99; 初学独修露語研究 [Самостійне вивчення рос. мови на початковому етапі : дослідження]. - 東京, 1917. - 254 p.; 日露会話篇 [Японсько-рос. розмовник]. - 東京, 1919. - 147 p.; 英露両教会聖職の会合 [Зустріч духовенства Англ. та Рос. Церков] // 正教時報。 - 1929. - 18卷10号。 - P. 7-9; 露西亜語独習 [Самовчитель рос. мови]. - 東京, 1930. - 302 p.; 公会の意義 [Значення Собору] // 正教時報。 - 1931-20卷8号。 - P. 1; 府主教セルゲイ師の関歴 [Минула діяльність митр. Сергія] // 正教時報。 - 1931. - 20卷5号。 - P. 10-11.

Арх.: ІР НБУВ. - Ф. 304. - Дис. 1409; ЦДІАУК. - Ф. 711. - Оп. 3. - Спр. 2023.

Опубл. дж.: Извлечение из протоколов Совета Киевской духовной академии за 1894-1895 учебный год. - К., 1895. - С. 295-297, 326-330; Дневники святого Николая Японского : в 5 т. / сост. К. Накамура. - СПб., 2004. - Т. 3 : 1893-1899 гг. - С. 168, 179, 193, 194, 210, 217, 218, 330, 424, 434, 479, 484, 534, 543, 619, 620, 623, 801, 826; Т. 4 : 1899-1904 гг. - С. 38, 100, 311, 312, 761; Т. 5 : 1904-1912 гг. - С. 13, 33, 57, 80, 91, 136, 140, 154, 351, 35.

Літ.: Саблина Э. Б. Пути-дороги паломницы из России // Знакомьтесь - Япония. - 1999. - № 26. - С. 78-89; Пупро О. І., Пупро А. О. Студенти-іноземці Київської духовної академії та семінарії (XIX - поч. XX ст.). - К., 2011. - С. 76, 79; Kharin I. After Nicholas: Self-realisation of the Japanese Orthodox Church 1912-1956. - Gloucester, 2014. - 368 p.

С. В. Капранов

САХАРОВ Євген Олександрович [рос. Сахаров Евгений Александрович] (1817-11[24].10.1902), випускник КДА - церк. педагог.

Нар. у с. Андреевському Ростовського пов. (нині - р-ну) Ярославської губ. (нині - обл. РФ) у сім'ї священника. Після закінчення Борисоглебського повітового ДУ (1827-32, м. Романов-Борисоглебськ Ярославської губ., нині - м. Тутаєв Ярославської обл.) вступив до Ярославської ДС (1832). Виявивши надзвичайні здібності до навчання, закінчив семінарський курс за 5 років. У 1837-41 на-

вчався у КДА, де здобув ступ. магістра богослов'я і словесних наук (ухвалу Конференції КДА від 19.07.1841 затверджено Св. Синодом 31.12.1842). Випускний твір С. «Учение о Царстве Христовом в Ветхом Завете» отримав схвальну оцінку митрополита Московського Філарета (Дроздова).

Після закінчення КДА призначений (з 31.08.1841) на посаду вчителя Св. Письма, грец. і лат. мов Кишинівської ДС. Отримавши диплом магістра, був переведений на посаду професора. З 1863 - професор фіз.-мат. наук. Тривалий час викладав також філос. дисципліни (1853-62) та нім. мову (1856-66, 1875-78). У окремі роки читав церковно-біблійну історію (1862) та франц. мову. Поряд із викладацькою діяльністю виконував у Кишинівській ДС функції помічника інспектора (1843-48), бібліотекаря (1848-50), економа (07.09.1850-31.08.1862), секретаря Правління (31.08.1862-1867), члена і секретаря тимчасових будівельних ком-тів (1857, 1859-62, 1867). Тривалий час був членом і секретарем Пед. і Розпорядчих зборів Правління Кишинівської ДС (1867-94). У 1884 був обраний до єпархіальної училищної ради, де продовжував свою діяльність і після виходу на пенсію (з 06.10.1894) аж до останніх днів життя. На громадських засадах завідував центр. складом книг для церковнопарафіяльних шкіл.

Мав численні відзнаки за бездоганну службу, у т. ч. ордени Св. Анни 3-го (1865) і 2-го (1869) ступ., Св. Володимира 4-го (1876) і 3-го (1881) ступ. 13.04.1882 затверджений у спадковому дворянстві.

Помер у Кишиневі від інфаркту на 86-му році життя. Похований на міськ. Центр. правосл. кладовищі.

С. доклав значних особистих зусиль для становлення і розбудови Кишинівської ДС, відданість якій засвідчив понад 50-літньою сумлінною працею. В історії семінарії закарбувався як один із найкваліфікованіших викладачів, а у пам'яті кількох поколінь колег і вихованців - «человеком высоко-

нравственным и благороднейшим», «незабвенным образцом педагога, семьянина и сослуживца».

Арх.: ІР НБУВ. – Ф. 175. – № 2030; ЦДІАУК. – Ф. 711. – Оп. 2. – Спр. 5825.

Опубл. дж.: Празднование пятидесятилетия преподавательской деятельности в Кишиневской духовной семинарии Евгения Александровича Сахарова // Кишиневские ЕВ. – 1891. – № 18. – Отд. неофиц. – С. 548–553; Стадницкий А. Слово в день пятидесятилетнего юбилея преподавательской службы при семинарии Евгения Александровича Сахарова // Там само. – С. 554–558; Яновский А., прот. Поучение в день пятидесятилетнего юбилея преподавательского служения Евгения Александровича Сахарова // Там само. – С. 559–562; И. П. [Пархомович И. М.]. Памяти в Бозе почившего Е. А. Сахарова // Кишиневские ЕВ. – 1902. – № 22. – Отд. неофиц. – С. 513–522; Він же. Речь, сказанная пред началом отпевания Е. А. Сахарова // Кишиневские ЕВ. – 1902. – № 22. – Отд. неофиц. – С. 523–526; П. Г. Речь при погребении Е. А. Сахарова // Там само. – С. 526–527; К характеристике русской церковно-бытовой жизни в первой трети XIX в. (Письма архимандрита Иеронима Визерского к архимандриту Филадельфу Пузыне. 1826–1832 гг.) / вступ. ст. и публ. Л. С. Матеевича // КС. – 1904. – № 12. – С. 376; Акты и документы, относящиеся к истории Киевской Академии. – Отд. III (1796–1869 гг.). – Т. 5 (1823–1869 гг.) / с предисл., введ. и прим. проф. прот. Ф. И. Титова. – К., 1915. – С. 370, 382, 408.

Літ.: Пархомович И. М. Страничка из жизни Кишиневских духовно-учебных заведений с 1855 по 1868 год // Кишиневские ЕВ. – 1911. – № 11. – С. 437; Він же. Духовно-учебные заведения Кишиневской епархии: краткий очерк к столетию ее. 1813–1913. – Кишинев, 1913. – С. 35, 51–52, 58. Пархомович А. М. Список ректоров и инспекторов Кишиневской духовной семинарии за время столетнего (с 31 января 1813 г.) существования ее // Кишиневские ЕВ. – 1911. – № 24. – Отд. неофиц. – С. 926–928; Лотоцкий П. А. Административный строй Кишиневской духовной семинарии по уставу 1808–1814, 1867 и 1884 годов // Там само. – 1913. – № 2. – Отд. неофиц. – С. 67–68.

М. Л. Ткачук

СЕВАСТЯН (ВЕСТИ Григорій Іванович) [рос. Севастиан (Вести Григорий Иванович)] (19[31].01.1871 *–08.12.1929), архієпископ РПЦ, випускник КДА – церк. діяч і педагог.

Нар. у с. Заїм Бендерського пов. Бессарабської губ. (нині – Каушанського р-ну Республіки Молдова) у сім'ї селянина. Навчався у сільс. школі, повітовому уч-щі та

Кишинівській ДС (1888–94), після закінчення якої був призначений (з 27.10.1894) на посаду священника Свято-Параскевинської церкви с. Чимашир Ізмаїльського пов. Бессарабської губ. (нині – с. Приозерне Кілійського р-ну Одес. обл.).

Овдовівши, у серпні 1897 вступив до КДА. У студентські роки прийняв чернецтво (чин постригу звершено 26.08.1900 намісником КПЛ архимандритом Антонієм (Петрушевським) у лаврській Свято-Миколаївській лікарняній церкві). Закінчив навчання у 1901 зі ступ. канд. богослов'я, отримавши право на здобуття ступ. магістра на підставі захисту друкованої дис. без додаткових іспитів (ухвалу Ради КДА від 07.06.1901 затверджено митрополитом Київським і Галицьким Феогностом (Лебедевим) 25.06.1901). Рукопис канд. твору С. «Димитрій (Сулима), архієпископ Кишиневський. (1811–1844 гг.)», визнаного Радою КДА на підставі відгуків доц. Ф. І. Титова і проф. М. І. Петрова «очень хорошим», зберігається у ІР НБУВ.

Указом Св. Синоду від 29.10.1901 був призначений на посаду помічника доглядача Єдинецького ДУ (м. Єдинці Бессарабської губ., нині – в Республіці Молдова). З 29.11.1903 служив інспектором Холмської ДС, де викладав Св. Письмо Старого і Нового Завітів. Згідно з ухвалою Св. Синоду від 13.06.1906 призначений ректором Подільської ДС та піднесений до сану архимандрита. 16.04.1909 переведений на посаду ректора Донської ДС. На службі в духовних семінаріях виявив себе вправним адміністратором і здібним педагогом.

30.07.1914 призначений єпископом Кінешемським, вікарієм Костромської єпархії (чин хіротонії звершено 08.09.1914 у Свято-Троїцькому соборі Петрогр. Олександроневської лаври). З 24.11.1914 очолив Костромську єпархіальну училищну раду. У Костромській єпархії служив до кінця життя: обіймав посади вікарних єпископів Макаріївського та Унженського (з 30.05.1917), Нерехтського (з 17.09.1917), вдруге Кінешем-

* У джерелах відкритого доступу помилково вказують 1870 р. н.